

8. zsoltár Az Ember

Db., 2021. 04. 25. (v)

Ige:

Olvassuk el a 8. zsoltárt!

Folytatjuk a testté lett Igéről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot, ezen belül a próféciá-kat. Eddig a Mózes könyvének próféciáiról volt szó, most áttérünk a zsoltárokból megírt próféciákra. A felolvasott 8. zsoltár egyértelműen Urunkról, J. Kr.-ról szól.

1.) Micsoda az ember?

Dávid, a zsoltárfő felnézett a csillagos égre, és ez a kérdés szakadt ki belőle: *Micsoda az ember?* Úgy gondolom, azért, mert látta a teremtett mindenség nagyságát, és azzal szemben az ember kicsiségét, és ezt összevetette Isten Igéjével. **6-7. v.:** *Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél.* Hogyan lehet ez? Hát kicsoda az ember?

Minden gondolkodó ember eljut ehhez a kérdéshez: Kicsoda az ember? Ki vagyok én? Filozófusok, gondolkodók próbáltak erre választ adni évezredekken keresztül. De jó választ csak Isten ad, ember ezt nem tudja megfejtani.

Nézzük meg hát Isten választát erre a kérdésre!

2.) Az első ember, Ádám

Olvassuk el még egyszer a **6-7. verset**. Mikor Isten Ádámot megteremtett, ilyen volt. Isten a saját szelleméből lehelte belé. **1Mózes 1,26-27:** *És mondta Isten: Teremtünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt.* Valóban dicsőséget és tisztességet adott Isten Ádámnak, és úrrá tette kezei munkáján.

Aztán az ember elbukott, vétkezett Isten ellen, és bejött a halál. Azóta már alig látszik az emberen Isten arca. Már nem ura Isten teremtett világának, hanem a tönkretetevője. Már nem Istenet szolgálja, és nem Istenet dicsőíti, hanem a teremtett dolgokat. Mivé lett az ember? Micsoda most az ember?

Az ihletett zsoltár mintha erről nem venne tudomást. Továbbra is úgy

beszél az emberről, amit a **6-7.** versben olvastunk. Miért beszél így? Hogyan van hát ez?

3.) A második ember, Krisztus

A bűn bejött, de ez Isten számára nem váratlan esemény volt. Tudta, hogy bekövetkezik, és már eleve, a világ teremtése előtt megvolt nála a megoldás arra, hogy az ember olyan legyen, amilyenek elgondolta, az legyen, amire teremtette. A megoldás az volt, hogy maga Isten fog embert testben megjeleníteni a földön. Ezért született meg J. Kr. **1Kor 15:47** *Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr; mennyből való.* Benne, a második emberben megvalósult mindaz, amit Isten az ember felől eltervezett. Amit a 8. zsoltárban olvastunk, J. Kr.-ra vonatkozik. Nézzünk meg 3 kijelentést ebből a zsoltárból!

(1) **3. v.:** *A csecsemők és csecszopók szájával erősítetted meg hatalmadat a te ellenségeid miatt, hogy a gyűlölködőt és bosszúállót elnémsisd.* Mikor az Úr számárcsikón bevonult Jeruzsálembe, és megtisztította a templomot, azt olvassuk **Mát 21,15-16:** *A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, amelyeket cselekedett vala, és a gyermekeket, akik kiáltottak vala a templomban, és ezt mondták vala: Hozsánna a Dávid fiának; haragra gerjedének, És mondtának neki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig monda nekik: Hallom. Sohasem olvastátok-e: A gyermekek és csecsemők szája által szerzettél dicsőséget? Tehát az Úr Jézus maga tett bizonyosságot, hogy a 8. zsoltár ezen szavai Őrá vonatkoznak.*

(2) **5-6a:** *Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van rá? Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél...* A beteljesedésről a Zsidókhöz írt levélben olvasunk: **Zsid 2,6-7a:** *Sőt bizonyosságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van rá? Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál...* A Zsoltárban leírtakhoz képest két különbséget látunk. **1.** Istennél vagy az angyaloknál tette kisebbé az embert? Ez könnyen feloldható, mert a Zsoltárban szereplő szó Istent is és angyalt is jelent. **2.** A Zsidókhöz írt levélben hozzátesszi, hogy *rövid időre*. Ez nincs a Zsoltárban. Ennek az a magyarázata, hogy a földi ember mindig kisebb az angyaloknál, de J. Kr. csak rövid időre lett kisebb tőlük. Addig, amíg fel nem támadt a halálból.

(3) **6b-7:** *dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél.* A zsoltár következő két verse földi állatokat sorol fel, amiket Isten az ember lábai alá vetett, de J. Kr.-nak nemcsak ezek, hanem minden más teremtény is a lába alá vetett. **Mát 28,18:** *Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.* **1Pét 3,22:** *Aki Istennek jobbján van, felmenvén a mennybe; akinek alávetettek az angyalok, hatalmasságok és erők.* **Éf 1,19-23:** *mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a*

mennyekben. Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erón és uraságon és minden néven, mely nevezetiek nemcsak e világon, hanem a következőkben is: És mindeneket vetett az Ő lábai alá. **1Tim 2:5** Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus. Figyeljük? Az ember Krisztus Jézus! Az Atya jobbján ülő Kr.-t, Akinek a lábai alá vetett minden, az Ige embernek nevezi. Az Atya jobbján a megdicsőült J. Kr. emberként van jelen! Tehát a második emberben, J. Kr.-ban valósult meg mindaz, amit a 8. zsolttárban olvastunk, amit Isten az ember felől eltervezett. Azonban Isten még ettől is tovább ment. J. Kr. nem maradt egyedüli ember.

4.) A Krisztusban lévő ember

J. Kr. megváltása több mint a bűneink bocsánata. Meg van írva az **1Kor 15:45-47**-ben, hogy Ő az utolsó Ádám és a második ember. Ez azt jelenti, hogy a bűnnel megrontott emberi nemzedékek sora, ami az első Ádammal kezdődött, Krisztusban véget ért. Ő volt az utolsó Ádám. A keresztben meghalt az utolsó Ádám.

De Urunk második ember is. Ő megnyitott egy új teremtést, és benne új emberi nemzedék sora kezdődött. Ádámokban benne volt minden ember, mert mindenki tőle, az első embertől származott, és az ő bűnös természetét örökölte. Ugyanígy aki Krisztusban, a második emberben van, az Ő természetét öröklötte. **2Kor 5:17** Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régié elmúltak, ime, újjá lett minden. Aki hisz Jézus Krisztusban, azt Isten először megtisztítja, megbocsátja az elkövetett bűneit, azután behelyezi Kr.-ba. **1Kor 1:30:** Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban. A Krisztusban lévő Vele együtt meghaltak és feltámadtak. **Róm 6,8:** Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hiszünk, hogy élünk is ő vele. Sőt Vele együtt a mennyben vagyunk. **Ef 2,6:** És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Mit jelent ez a számunkra most és az örökkévalóságban? Azt jelenti, hogy Krisztusban igazi emberekké lettünk. Ahogyan J. Kr. az Ember, Benne mi is Hozzá hasonlóak vagyunk! Igazak ránk is a 8. zsolttár emberről szóló proféciai:

(1) Kevéssel tett Isten kisebbé az angyaloknál. Testi mivoltunkban kisebbek vagyunk, mégis Isten úgy rendelkezett, hogy az angyalok szolgáljanak nekünk. **Zsid 1:14** Avagy nem szolgáló szellemek-e mindazok, elküldve szolgálásra azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget? De mikor dicsőséges testben az Úrnál leszünk, akkor már nem leszünk kisebbek az angyaloknál. **Zsid 2:5** Mert nem angyaloknak vetette alá a jövőendő világot. Kr.-nak vetette alá, mi pedig Kr.-ban vagyunk.

(2) Dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt. A Kr.-ban elnyerték élet dicsőségés. **2Tim 2:10** hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel egyben. Viszont ezen a földön ugyanúgy szenvedés a részünk,

mint Kr.-nak is az volt. **Róm 8:16-18** Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örököseit Istennek, örökösársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik. **Kol 3:4** Mikor a Krisztus, a mi életünk, megjelenik, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben. De Isten dicsősége már most rajtunk van a szenvedések közt is. **1Pét 4:14** Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Szelleme.

(3) Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetetél. **Zsid 2,8**-ban azt olvassuk: *de most még nem látjuk, hogy neki minden alávetett.* Azt sem látjuk, hogy a hívő embereknek is alá van vetve minden. Pedig így van. **Róm 16:20** A békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar. **Jak 4:7** Engedelmeskedjétek azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.

Ha Isten a sátánt már a lábunk alá vetette, akkor Istenen kívül nincs oly erő és hatalom, ami ne lenne a lábunk alatt, csak még nem látszik, de egyszer látható lesz.

Viszont kétségteletlenül van ennek másik oldala is. **2Tim 2:12** Ha türrünk, vele együtt fogunk uralkodni is. J. Kr. testben járva ezen a földön türe a gyalázatot. **Zsid 12,2:** Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett - a gyalázzattal nem törődve - vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbjára ült.

Befejezem:

1Móz 1:26 És monda Isten: Teremtünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; Ez a hasonlóság Krisztusban megvalósult: Dicsőség, tisztesség, uralom, örök élet, sőt halhatatlanság, mert azt olvassuk **2Tim 1:10**-ben: J. Kr. eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által.

Mélységes kijelentést olvasunk J. Kr.-ról, ami a teremtéskor történt. **Péld 8,30-31:** Mellette valék mint kézműves, és gyönyörűsége valék mindennap, játszva (mosolyogva) öelötte minden időben. Játszva (nevetve) az ő földének kerekességén, és gyönyörűségemetelve az emberek fiaiban. J. Kr. már akkor az Atya gyönyörűsége volt, de az meglepő, hogy J. Kr. már a teremtéskor látta a Benne hívőket, azokat, akiket az Atya belé helyezett, és gyönyörűségét lelta az emberek fiaiban. Ezért szól Dávid a Szt. Sz. által úgy a 8. zsolttárban, mintha meg sem történt volna a bűneset.

Zsolt 8,5-7: Micsoda az ember, hogy megemlékezelt róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá? Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá

vetettél. Dicsőség ezért Istennek és hála!

Ámen

Énekeljük el a **28. sz.** éneket: *Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk...*